

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za se leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oziroma enkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročila, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v četrtek 9. septembra 1886.

Skrajni čas.

„Quousque tandem!“

—o.— Kako dolgo pa bomo mi Slovenci še trpeli, da nam državna vlada tako dosledno prezira naše narodne terjatve, kako dolgo mislimo še životartiti brez enakopravnosti, plavati po suhem!? Zopet smo približali so času, da prične se pouk za našo mladino, že drugi teden bode imelo slovenstvo zopet mučno zavest, da svoje otroke proti sebi rabi, ker jih daje presajati na tuja tla, ko jih takisto vsako leto izročiti mora nemškimi srednjimi učiliščem! Ves sedanji rod nam je pokvarjen, obilna mera njegovih društvenih močij je izgubljena za slovenstvo, ker ni izobraževal se po prirodnej, narodnej poti. Mnogo zdravega duševnega semena proizvaja priznana daroviti naš narod, ali seme to mora polagati se v neprikladno zemljo, mora razvijati se pod uplivi, ki mu pobijajo njegovo živahno moč, zavirajoči prirodno nam rast! Sad je polovičarsk, neužit, je brez plodovitega jedra! Izobražen naš stan, ki je po nemških učiliščih pridobil si znanostij in spretnostij, ne zna jih uporabljati narodu v prid, za obče korist, ker mu nedostaje organa, narodnega jezika s potrebnimi izrazili. Za razvoj narodnega jezika in slovstva naj se trudijo posamezni plemeniti rodoljubi, ne moremo jim odveč biti zahvalni, ali z njihovim trudom niso v nobeni primeri uspehi njihovega dela, ker nemško šolstvo pri nas ne dopušča, da bi razširil se krog inteligencije, ki bi imela zmisel in zanimanje za narodni naš napredek in potrebne zmožnosti za povzdigo naše svete stvari!

In vendar imamo mi kot narod velike dolžnosti in naravnstvene naloge. Kot Slovenci bomo kedaj odgovor dajali zgodovini, ali smo pač porabili svoje darove, ali moremo pokazati kaj svojega pritruda za smoter človeštva! Ker imamo dolžnosti, imeti bi morali tudi pravice. Država je bila spoznala to istino in izrekla je s členom XIX., da vsak narod na njenej zemlji ima sveto pravico, da se mu varujeta in gojita narodnost in jezik. To je

nujni pogoj za obstoj države, a je tudi nujni pogoj za obstanek slovenstva. A ni ozir na to, ni na ono nema pri naši avstrijski vladi nobene veljave. Zdrav človek ne more doumeti, zakaj država ne dopušča nam Slovincem svobodnega razvitja in napredka, ona ista država, ki je v kulturi pač že tako daleč, da ne boče nakladala si odgovornosti pred zgodovino za nas, prouzučujoč hiranje slovenskega življa; ona ista država, ki stoji in pade z neizmernim načelom, da imajo v njej zaščito in pospeševanje vse narodnosti, izrecno tudi narodnost slovenska! Mi smo uverjeni in uverjena je vsaj tudi država t. j. vlada, da prave gojitve, pravega pospeševanja brez svojih srednjih učilišč ni za nobeno narodnost, tedaj tu li ne za narodnost slovensko, za jezik slovenski. In če nam državni zakon daje sveto pravico, da se nam jezik „goji“, zakaj se odtezajo nam srednja učilišča s slovenskim učnim jezikom? To je, kakor smo dejali, nedoumno, pa je tudi prav sramotno, kakor je sploh sramotno, če se — po Taaffejevih besedah — „na steno pritiska“ kdo, ki ima pravico, da je svoboden, če kdo plačuje in vse, kar se zabteva, stori za svojo pravico do slovenskih učilišč, pa zato od leta do leta naj trpi nemška in laška učilišča, semenišča polovičarjev in suhih vej! Kje je tu svoboda, kje pravica, kje postava?

Vse predolgo mi mirno trpimo te krivice in politika „potrpljenja“ pehá nas v prevelike žrtve, da bi mogli imenovati jo umno, dobro in gospodarsko! V prejšnji dobi imeli smo nemška srednja učilišča, zato pa vlade niso imele našega zaupanja, ni naše podpore. Sedaj pa imamo vlado „našega zaupanja“ a navzlic temu ni šolstvo pri nas preustrojilo se v duhu narodnega našega programa, kateri zajet je iz dejanske potrebe, iz pravice in postave in naposled iz načela sedanje vlade same! V sedmih teh letih Taaffejevega vladanja bi lahko bilo zgodilo se vse, a dobila se je za Kranjsko 1882. leta samo mrva tistih začasnih paralelk! Zvrševanje enakopravnosti godi se tako počasi, da bode grof Taaffe moral na krmilu sedeti ša sedemkrat sedem let, da kaj bode spolnjenega njegovega programa! Ali mi ne bomo toliko let več zaupnic podpisavali za to, da se nam otroci v žrelo mečejo, da se nam napredek ne podpira od obvezane nam države! Žali-

bog, da naši zastopniki v državnem zboru niso imeli in menda še danes nemajo v čislih, koliko je izgube za nas vsako leto radi nemških srednjih učilišč! Drugače bi ne bilo mogoče, da so državna zborovanja potekla, ne da bi bila poudarjala se nasproti kabinetu nujnost šolske reforme za nas, da so naši poslanci nekajkrat pritekli vladi na pomoč neposredno za tem, ko so bili dobili prav nekalirske odgovore na svoje terjatve iz ust grofa Taaffeja itd.

Da, ti naši možje v neomejenej pokorščini ekselence grofa Hohenwarta, kateri pa je v neomejenej pokorščini ekselence grofa Taaffeja, zakrivili so veliko in skrajni čas je, da se rešijo iz neposredne in posredne neomejene pokorščine, pa da začno tako misliti, kakor misli narod, ki se je naveličal večnih „futurov“ in ki bi rad konečno sedaj na jasno prišel s to vlado. Sedaj se oči naših mož ozirajo v gospoda pl. Gautscha! Nekoliko se jim je spoznati dal v teh počitnicah! Na tisto spomenico, ki so mu jo bili izročili tik pred glasovanjem o carini petroljevej — dosta prida ne more biti, ker jo je po reviziji podpisal tudi ekselencia grof Hohenwart — dal je naučni minister lep odgovor! Od tistihmal je imenoval dva Nemca za Ljubljano, prezrši nasvete deželnega šolskega sveta. Na spomenico pa odgovarja z molčanjem in če pravimo, da s takim odgovorom ne moremo zadovoljiti se, utegnejo nam naši poslanci, kot bi bili sami oficijozni, ponuditi čašo stare tolažbe: — potrpiamo, le potrpiamo! Mi pa navzlic temu snujemo to sodbo, da so naši poslanci junija meseca rešili ministerstvo, ne da bi bili preje zagotovili si kompenzacijo. Vedenje gosp. pl. Gautscha razkrilo je taktiko naše delegacije, kateri služi in kima, kima in služi, narod pa naj leze pri tem v svojo propast, began po cincarskeji politiki svojih poslancev. Sedaj, drugi teden naj si naši poslanci predočujejo, kam se izroča slovenska mladina, ko se oddaja v nemška učilišča, predočujejo naj si vlado, kakoršna je proti nam z ministrom Gautschem vrod in imejoči to vse pred očmi, porabili bodo drugače svoje mandate, ki so mandati slovenskega naroda — pri prvej priliki, samo če prilika junija meseca ni bila zadnja! Še jedenkrat: skrajni čas je — „quousque tandem!“

LISTEK.

Strahovi.

Povest; česki spisal Vac. Beneš Třebízský, prevel M. Vrnilež.

IX.

(Dalje.)

„A moj oče je šestdeset let tu in moj ded bil jih je osemdeset in vendar je rekel, predno je lani umrl, da takega roparja, kakoršen je Kiuperli, jadransko morje še ni videlo.“

„Ker ni nikjer bil in ni ničesar videl! Povem ti in veruj mi, da so moji možje že nekoliko takih ujeli. Toda vrl si, da si nam to povedal. Rekel sem ti že, da na te ne pozabim, ko pojdem v Zader, a beški cesar ti na svoje stroške svatbo napravi. — Jutri pridi, ali koj zjutraj ne smeš iti k deklici — razumel? — Pojutrajnjem in potem bodeš vedno pri njej.“

Vrata v sobo se odpro in stražnik oglasi gospodu komisarju nekega starca.

„Kak stavec?“

„Ne poznam ga, gospod.“

„Danes ne utegnem... Tod idi, pri drugih

vratih, da te ne opazijo. Ob vodi ne hodi, spusti se čez skale, saj si jim vajen. Poznam sinove Dalmacije. — Jutri zgodaj pridi, ali k deklici ne smeš, zapomni si!“

„Ne pusti se odpraviti,“ oznanja zopet straža pred vratni.

„Ne utegnem, po glavi se mi vrti po današnji noči,“ zasrdi se gospod komisar.

„Puško in jatagan?“ vpraša mladenič gospoda komisarja.

„Do jutri lahko oboje pri meni pustiš. Pri cesarskem uradniku je varno, varnejše nego pri tebi samem.“

„Gospod, moja lastnina je in smem jo vendar nazaj zahtevati.“

„Do jutri bo pri meni shranjeno, pri komisarji na dalmatinskem pobrežji je varno, varnejše nego pri kateremkoli starešini.“

Mladenič je molče odšel; pa zopet je z zobmi zaškrtal, da se je gospod komisar z obema rokama za glavo prijel in glasno zaklel.

„Hoj, to bo življenje,“ veselil se je gospod komisar. Ne križec, patent plemstva mi dajo in potem ne bom več komisar. V Beči se nastanim in oženim; potem se mi jih ponudi na izber. S prstom

bodo na me kazali, ta le je jadransko morje roparjev očistil.“

Z obema rokama si je še glavo držal, s trdimi koraki po sobi hodeč; niti čul ni, da je zunaj hrup nastal, kakor bi se jih nekoliko steplo. Od stražnice gonili so nekega starca, češ, da gospod komisar danes ne utegne. A ni bilo treba reveža odganjati, šel je že sam, z glavo po konci, z mogočnim korakom in ponosnim pogledom — kakor gleda padišah, ne rečem na vezire, kakor na najnižje robe.

„To je psovina!“ bencil je stavec, tu pa tam se ustavil ter pogledal na morje. „Ne dobite ga, lahko vam prisežem. Stokrat bi bil voljan pridružiti se mu, deliti se z njim za jadransko morje in lahko bi mu dal Jelico, lahko, Jeron, in začudili bi se dečaki, da so valovi Izmaila živega zopet izbruhnili.“

Stavec prasnil je v smeh in kdor bi mu bil sedaj v obraz pogledal, ne čudil bi se bil, da je ta stari mož s skal, ki je imel tako krasno devojko, zelenooko, zelenolaso, nekaj tudi ladije potapljal in s tonečih ladij odnašal ne ljudi, temveč zaklade in dragocenosti in da ima toliko ljudij na vesti, kar ima belih las na svoji sivi glavi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. septembra

„Pester Loyd“ misli, da ko bi se oziralo na češke želje, bi se avstroogerska banka morala popolnem preustrojevati. Čehi hočejo glavni zavod, kakeršen se je osnoval za Ogersko. Ogrji pa v to ne bodo privolili, rajši poskusijo s svojo banko. Ogerska simpatično pozdravlja vsak predlog, ki se opira na realne potrebe posamičnih dežel, a ne more dopuščati, da bi se premenila dualistična organizacija banke.

Vnanje države.

Bolgarski knez Aleksander je že oficijalno naznanil ministrskemu sovetu, da misli odstopiti. Razložil je svojim ministrom, da ne more več ostati v Bolgariji, ker ga sovraži car, druge velevlasti ga pa tudi ne podpirajo. Knez sam je hotel v dveh dneh ostaviti Bolgarijo, a so mu prigovarjali, da naj ostane še tako dolgo, da se skliče sebranje. S knezom pojde v prognanstvo major Popov in še petnajst drugih častnikov. Predno odide knez, se bode sestavilo regentstvo, ki bode sestavljeno iz Karavelova, Stambulova in Radoslavova. Ministerstvo se ne bode premenilo, ampak samo sedanje popolnilo. Kakor se vidi, bodo Bolgari volili kneza, katerega bodo priročile velevlasti, v prvi vrsti seveda Rusija. Pri ruskem generalnem konzulstvu se nabirajo podpisani za kneza Oldenburškega. Strumski polk, kateri se je udeležil zarote proti knezu, hotel je ubežati v Turčijo. Turki so ga pa z orožjem zavrnil. Trije vojaki so mrtvi, več pa ranjenih. Polk se je potem moral umakniti nazaj v Bolgarijo, kjer so ga knezu udani vojaki razorožili, častnike pa zaprli.

Rusija se že pripravlja za okupacijo Bolgarije. V Odesi in drugih mestih ob Črnem morju je jako živahno vojaško gibanje. Vojaki prihajajo in odhajajo. Vse to gibanje vrši se s pretvezo, da so veliki manevri na Krimu. Sodi se pa, da je Rusija najbrž zategadelj priredila na Krimu manevre, da je zbrala vojakov, ki jih hitro in tiho lahko prepelje v Varno, ako bi trebalo. Ruska vlada je bila za trdno sklenila odpraviti kneza Aleksandra, kar kaže to, da je korespondencija mej knezom in carjem „Praviteljstvenni Vjestnik“ objavil še poprej, nego je pa knez v rokah imel odgovor. Sedaj bode pa tudi vse sile napela, da bode voljen knez, kateri jej bode po volji. Ako bodo Rusiji sovražni agitatorji preveč ruvali po Bolgariji, bodo pa ruske čete za sele Bolgarijo.

Turčija se nič dosti ne meni, kaj se godi v Bolgariji. Oborožuje se samo in vlastim pošilja note, v bolgarsko vprašanje drugače se nič ne meša. V Carigradu so se že navadili, da je najbolje, da zmešnjave na Balkanu drugi uredi. Ko bi Turčija potegnila na jedno ali drugo stran, bi se s tem znala komu zameriti in zamotati v kako nevarno vojno.

Angleški listi ne morejo razumeti, čemu se bode knez odpovedal. Če ni mislil ostati na prestolu, naj bi se pa ne bil vrnil v Sofijo. Knez naj bi bil ravnal, kakor so mu svetovali nezavisni listi, pa bi si bil utrdil svoj položaj. „Morning Post“ misli, da Avstrija, Anglija, Italija, Francija in Turčija ne bodo mirno gledale, ko hoče Rusija izvajati vse točke Sanštefanskega mirovnega dogovora. Da bi Avstrija privolila v tako rešitev orijentskega vprašanja, je neumno misliti. Ko bi bile velevlasti sklenile ohraniti kneza Aleksandra, da bi bil vladal v zmyslu Berolinskega dogovora in sklepov Carigradske konference, ohranil bi se bil mir v Evropi. Ko sta Rusija in Nemčija se zvezali, da ovirata kneza v njegovej nalogi, se je zopet sprožilo orijentsko vprašanje in spominja velevlasti na njih dolž-

nosti. „Times“ se čudijo, da se je knez Aleksander kedaj upiral Rusiji, če sedaj priznava, da ima le Rusija moč in pravico, gospodovati v Bolgariji. Ako se knez odpove prestolu, bode to rusko okupacijo odvrnilo samo tedaj, ako Rusija upa tako popolnem porusiti Bolgarijo. Carjeva zmaga je popolna. „Standard“ misli, da Anglijo veže dolžnost se potegovati, da se ohrani sedanji položaj v Bolgariji. Za dolgo se tako knezu Bismarcku ne bode posrečilo odvrniti vojne mej Rusijo in Avstrijo. Nemčija in Avstrija sta zamudili najlepšo priložnost, in Rusija bode se njijino napako porabila v svojo korist. Položaj knezov bil bi drugačen, da se ni bil obrnil na carja, ampak na velevlasti, kaj da naj stori. Angleški zastopnik v Sofiji sir Frank Lascelles skušal je kneza pregovoriti, da naj še ostane, ter mu dokazoval, da je položaj ravno tak, kakor je bil pred njegovim odhodom iz Bolgarije. Lascellesova prizadevanja so pa bila brez uspeha. Veleposlanika Thorntona odpoklicala je Anglija, ker ni znal braniti dobro angleških interesov v Carigradu, tako da je Rusija tam sedaj zmagala s svojim vplivom. Posebno je Thornton razdražil Turke, ker je sedaj ob najneugodnejšem času zahteval reforme za Armenijo. Na njegovo mesto pride Withe, ki je bil sedaj poslanik v Bukureštu, poprej pa dalje časa nadomestoval veleposlanika v Carigradu. Withe je na poslednji Carigradski konferenci posebno nasprotnoval Rusiji.

Odhod kneza Aleksandra iz Bolgarije ni samo poraz za Anglijo, ampak tudi za **Nemčijo**. Dosedaj je ves svet mislil, da v Berlinu odločujejo evropsko politiko, še nedavno so nemški listi trdili, da se bode Bismarcku ponudila prilika za pošteno mešetarstvo v bolgarskem vprašanju. Ko je stvar se poostrila, je pa Bismarck hote ali nehote moral privoliti v vse, kar je Rusija želela. Jasno se je pokazalo, da je obstoj Nemčije zavisen samo od dobre volje ruskega carja. Nemčija je pred vsem svetom zgubila mnogo veljave, ko je sedaj tako jasno pokazala svojo slabost. Rusija je s svojo odločnostjo dvojno dosegla, znebila se bode nepovoljnega jej kneza Aleksandra, hkratu je pa ponižala Nemčijo.

Dopisi.

Iz Ljubljane 5. septembra. (Še nekaj o Ljubljanskem učiteljski.) Zadnja številka „Wochenblatt“-a je pač imela dovolj povoda, spodtikati se nad člankom „od Ljubljanskega učiteljskega“, ki je bil objavljen v „Slovenskem Narodu“ kot odgovor in pojasnilo na članek v „Schulzeitung“ i „Zur Slovenisierung der k. k. Lehrer und Lehrerinnen bildungsanstalten“, kajti dotični gospodje so se čutili po onem „plitvem“ pojasnilu vendar globoko zadete. Znano nam je že od nekdanj, da se ravno na Ljubljanskem učiteljski za moške in ženske nahajajo napeti agitatorji zoper slovenstvo, a vneti pospeševalci nemških idej. Naštejemo jih pet fanatikov nemškega mišljenja — dva rojena Slovenca — in par zmernih njihovih pristašev, ki čujejo dan in noč s strahom nad svojim zavodom, da bi se jim ne poslovenil. Torej si iščejo prijateljev za svoje sveto prepričanje deleč po Kranjskej z blagrujočo roko svoj kulturni blagoslov, deloma kot predsednik in člani šulferajnovi, deloma kot učitelji, člani in pospeševalci slavni turnarčkov, deloma kot urednik in dopisatelji naše kulturnosne „Schulzeitung“-e, deloma kot člani društva Carnioliae, deloma kot pisatelji raznih kričečih člankov o Slovencih po raznih nemških časopisih, deloma pa tudi kot učiteljske moči na mlade učitelje in učiteljice, da, i na pri-

pravnike obojega spola. In v zadnji številki „Schulzeitung“-e je jeden imenovan gospodov s podpisom Lt. — menda Linhart — nastopil kot pisatelj s svojo razpravo, da bi prepričal njeno „množestvilno“ čitateljstvo, kako pogubonosno bi delovalo poslovenjenje imenovanega zavoda na učiteljstvo, da i na državo samo in to s tako gotovostjo, kot da bi naši gg. poslanci že res v državnem zboru izposlovali poslovenjenje učiteljskega v Ljubljani (!), kot da bi pretela nemškemu jeziku že res velika nevarnost. Le delujete na vse pretege, če tudi po nepeдагоgičnih načelih, saj ne morete nemškemu orlu mnogo koristiti; kajti naše učiteljstvo je prebujeno v narodnej zavesti. Ono sicer priznava korist nemške kulture, kjer je vredno, a kedar jo hvalisate vi na izzivajoč način, takrat vam zanikujemo to priznanje z izjavo: nemščine se moramo ostre v vseh strokah. Čim bolj nam jo usiljujete, tem odurnejša nam postaja, osobito pa, če nam jo usiljujete vi, ki vas poznamo kot odpadnike in izdajice našega naroda! Čim bolj širite vi svoj zakleti šulferajn in nemško turnarstvo kot sredstvo za velikonemške ideje, s tem večjo upornostjo in jeklenostjo se vam protivimo mi, ki smo združeno s častitim duhovstvom poklicani, podati svojemu narodu izobraženost in prosveto v milej materinščini. In ravno mi in narod smo kompetentni za učiteljske glade učnega jezika po postavi ravnopravnosti in po naravnej postavi: dajte svojemu narodu dobrih učiteljev, kar se nikakor ne doseže, če jih vi kot pribežani politični rovarji v nemščini izgojuate. Da vas smemo rovarje imenovati, nam je porok zadnja „Zelenčeva“ ali bolje politična Auerspergova slavnost in več drugih dogodob.

Od Save 5. septembra. (Trgovina z jabolki.) Letos je ob Savi od Zidanega mosta do Brežic pravi polom za jabolka. Od vseh strani dohajajo kupci, z Dunaja, iz Pešte, največ pa z Virtemberskega. Prišlo jih je že kakih 15, in čuje se, da jih še več pride, kojih dohod je že naznanjen. Večji del pa zopet odpotuje brez trgovine, ker so prvi prišleci skoro vse blago v roke spravili, ter so po važnejih krajih nakupovalce pridobili, kateri po hribih in vaseh hodijo in jabolka že na drevju zaarajo.

Po Nemčiji jabolka sploh neso obrodila. Na Virtemberskem jih celo nič ni, zato toliko trgovcev od tam. Potrebujejo jih za jabolčnik, kojega vsak kmet za domačo pijačo 20 do 50 hektolitrov napravi druga leta iz lastnega pridelka, letos pa si morajo blago kupovati.

Trgovci plačujejo moštнице (jabolka za tolčenje in prešanje) po 3 krajcarje kilogram, ali na mero škafo = mernik z vrhom po 60 kr., kar je bojda isto, kajti 5 škafov računani se na 100 kilogramov. Ker ima štartin = 10 velikih veder jabolka 330 do 350 kilogramov, pride štartin na 9 gld. 90 kr. do 10 gld. 50 kr. Moštнице morajo biti kisle, smejo biti otresene, tedaj tudi obtolčene, nikakor pa ne gnile.

Žlahtna jabolka (namizna, Tafelobst) kupujejo voščenske (Wachsäpfel) po 5, druge po 4 kr. klgr. Te pa morajo biti natrgana, tudi od vožnje ne obtolčena in kislata. Za sladko blago ni vprašanja. Po tej ceni kupujejo trgovci. Njih kupovalci ali mešetarji pa nekaj manj obetajo, tako, da tudi njim nekaj zaslužka za njih trud ostane.

„Bi šel ti še na morje?“ zamrmral je temnim glasom in njegovi pogledi razleteli so se po valovih na kojih se je na najzadnejšem obzoru ladija premikala. „Šel bi in odslej bi to še lepše izvršil nego on; pa ne grem. Jutri večer ne bo Kiuperli že več križal po tej gladini. In potem mi odpustite, vi duhovi, odpustite i mailu, ko zagrmí njegov samokres po skalah in se svinčenka zarije v srce, — ne v srce, le nad srce temu vtelesenemu hudiču, da mu morem še v oči pogledati ter mu reči, zakaj ga je krogla zasegla? — Odpustite? Morate odpustiti, sicer bi šel i mail v drugo na morje, postal zopet voditelj roparjem mesto njega in bilo bi še hušje, kajti morali bi se me v Trstu, v Zadru in ne le v Dubrovniku bati, tje za jonsko morje bi zavezil... Hotel sem jim ga predati, a niso hoteli, jaz norec! Njih kroglice niso vredne Kiuperljevega življenja, kajti junak je, a oni so lene babe. In ko vzdihne vsled tvoje kroglice, Jeron? Umiral bom in Jelica me bo na smrt pripravljala, da srečno umrem in v peklo ne pridem. Zanj naj tudi očenaš pomoli; privoščim mu ga. Iz takih ust gotovo kaj pomaga!“

Starec na skali naglo obstane ter z roko ob čelo udari, da skoro omahne.

„Pozabljaš, ti moja glava, brzo pozabljaš,

slaba si že. I tebi kroglica najbolj posluži. Bi se mogel k deklici vrniti, dati mlademu srcu pokoj, kojega si z ostrim jezikom zrušil? Čemu si se pri predvčerajšnjem navalu gnjeva scela podal? Nikdar ne bo več s tebe stari, zadovoljni brodar, ni kaplje njegove krvi nimaš v sebi in ne imel bi je, ako bi tudi še enkrat štirinajst let živel v skalah. Vedno ostaneš i zmail, „strah“, kojega vsaka beseda, i najodkritosrčnejše izrečena, kletev razseva. Sam se pripravi na smrt in najboljšo se pripraviš. A Jelica? K dobrim ljudem naj gre, k onemu mladeniču doli v vas, boljše ji bo pod njegovim krovom, nego ji je bilo z menoj, ko še ni vedela, da je moja roka okrvljena s krvjo njenega očeta. — Moja žena, moja hči! Ve več ne živita, ali deček dan današnji še nekje živi, oni deček, kojemu sem rekel, da bo car Adrije, o očetu ne ve in oče ne ve o njem — nikdar ne poizvesta drug za drugega... Idi preč — preč od mene! Čemu se vedno za menoj plaziš, glavo ti razbijem; kakor včeraj tvojemu drugu. Ne hodi za menoj, povem ti, ne sezaj po meni, tvoje roke so ogenj, rajši si krv z glav otri, sesedena je, glej, da je sesedena! Sam hočem danes hoditi po skalah in misliti o svojem življenju, sam; idi od mene, sicer strelim in ti glavo razbijem, roka se

mi trese, vendar se ne gane tvoja črepinja; naposled te varuje — Stoj niti koraka dalje!“ zagrmí starec, potegne samokres, nameri v sinji vzduh, kroglica izleti, nad skalo zakraka ptič in pade k nogam starcu, v rokah samokres držečemu, pripravljen za nov strel in zopet se je tako divje zasmejal.

„Tako vsem učinim, ako pojdejo za menoj in znebit se jih. Vsaj nijeden več za Jeronom Izmailom ne pride.“

Dva dni je preblodil starec v skalah, cela dva dneva in jedno viharno noč. Slišal je strele iz cevij, domislil se je, da kličejo pomoči; pa šel je daleč od brega, da bi ne slišal strelav, kajti vse, in to klenkanje zvonov spominjalo ga je davno minulih nočij, strašnih nočij v njegovem življenju, pod kojih plaščem je hodil na morje in pomagal tonečim ladijam — doli v globine, kakor Kiuperli. Celo temno, viharno noč se mu je zdela, da vidi vrste svojih žrtev okolu sebe in najbližje Jeličine roditelje. Vender ni strelil na nje, tiho je z njimi govoril, prosil je z vspetima rokama, kleče na goli, mokri skali, naj mu odpuste, da pride in izroči Kiuperlija uradom. In res je šel; a gospod komisar ni utegnil. (Dalje prih.)

Vagon, to je 100 kvintalov moštnic stane tukaj 300 gld., voznina na Virtemberško 250 gld., za stroške pa računijo 50 gld., tako da vagon v Virtembergu stane 600 gld. Tam trgovci sadje večinoma kmetom razprodajo, kateri si jabolčnik sami delajo. Za to imajo stroje, v kojih se jabelka zrežejo in potem združgajo. To godljo denejo v kad s pipo pri dnu, po kateri ves mošt odtočijo. Na tropine denejo toliko vode, kolikor so tropine mošta dale, to vodo pustijo 12 ur do 2 dni na tropinah, da voda vso porabljivo vsebino iz tropin izvleče in potem to prešajo, ter drugi mošt s prvim zmešajo. Ta jabolčnik se drži več let, ostane pa v hladni kleti na drožeh, ker bi po pretakanju moč zgubil. Pa le dozorela jabolka dopuste vode. Od nezrelih se jabolčnik čez leto spridi, tudi brez vode. Za to bodo moštnice še le po Mali maši jemali, da dozore, zlahka jabolka pa še pozneje. Nekaj trgovcev se je z nakupovanjem prenašlo in jim drugi zavoljo nezrelosti sadja izgubo prorokujejo.

Kakor se čuje, je v Sevnici 180 vagonov, v Rajhenburgu 30, v Vidmu še več, nekaj pa tudi v Brežicah nakupljenih. Skupujejo na Štajerskem po sevniškem, kozjanskem in brežkem okraju, na Kranjskem po radečkem, krškem, mokronoškem in kostanjeviškem okraju. Vsekako pride lepa vsota denarja v deželo.

Sadjerejcem bi bilo živo nasvetovati, da pusté sad na drevji popolnem dozoreti, da sad in dežela imenitnost pridobita. Če slabo, nedozorelo blago v svet pride, ima cela dežela škodo in pride ob kredit in kupci se je bodo izogibali. Sadjerejci in trgovci naj pomislijo, koliko škode storé, če blago ob slavo spravijo in trgovce zanaprej odplašijo. Ovočje ob Savi prekosi po ukusu sadje od drugod. Drugod ga znabiti več obrodi, tu pa je najboljši. To naj vsi pomislijo, ki se s sadjarstvom pečajo in naj vsi skrbé, da se ta slava ohrani.

Želeti je pa tudi, da ta živahna kupčija leto za letom redna ostane, da bi kupci vsako leto sem prihajali, ne pa samo takrat, kadar drugod sadja pomankuje. Zato se mora za trdne sejme s sadjem skrbeti. V Sevnici, na Krškem in še po drugih središčih bi se taki sejmi od male maše naprej ustanovili. Če se obilno blaga navozi, bo tudi kupca dovolj. Taki sejmi znajo s časom veliko veljavo za dobiti. Kjer se poprej uvedo, tam bodo imeli tudi prednost in poznejim mestom bode potem težko veljavo pridobiti.

Sejmi bi bili za sadjerejce in trgovce koristni. Obojim bi ves dobiček ostal, kojega sedaj prekupovalci in mešetarji v žep devljejo. Mešetarji po vseh krajih nekaj zaarajo. Če drugi trgovec pride, se mu reče, je že vse za druge nakupljeno, zaarano, in trgovec odide, ž njim pa tudi konkurent, in mešetar si potem napravi in zniža ceno, kakor sam hoče, in veliko blaga ostane neprodanega.

Domači prekupovalci bodo znabiti takim sejmom neprijazni, ker hočejo kakor dosedaj, le sami monopolizovati, v obče bi pa bili jako koristni.

Pri sadjarstvu ne zadostuje samo, da se sadje goji in prideluje, v šolah poučuje, cepiče po deželi razpošilja, skrbeti in pospeševati se mora tudi, da se pridelek v denar spravi. V prvi vrsti bi tej nalogi služili sejmi, kakor so že v Mariboru in na Ptuj. In kolikor bi to ne zadostovalo, bi morale kmetijske družbe, sadjarska in druga društva agente v tuje dežele pošiljati, da za blago iščejo in najdejo trgovišč. Če bi faktrikantje agentov ne imeli, bi tudi nič ne prodali. Kar je posamičnim mogoče, je tudi skupinam, društvom, deželi.

Domače stvari.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda) za okraj Brdski se je ustanovila dne 2. septembra v Lukovici. Predsednikom je bil izbran preč. g. J. Toman, dekan Moravški, njegovim namestnikom g. deželni poslanec, notar Janko Kersnik, tajnikom g. Ivan Vrhovnik, kaplan v Dobu, in blagajnikom g. Ivan Janežič, učitelj na Brdu. Oglasilo se je takoj 5 ustanovnikov in 30 letnikov.

— (Slovensko predstvo) s sodelovanjem igralnih močij dramatičnega društva v Ljubljani priredi Narodna čitalnica v Kranji v sredo dne 8. septembra t. l. Da bode udeležba tudi tako mnogobrojna, kakor na Vrhnikih in Kamniku, za to že nekaj tednov skrbi čitalnični odbor. Prepričani smo tedaj, da Kranj, veteranec slovenskih mest tudi ta večer pokaže svoje slovensko lice. Začetek igri je ob polu osmih zvečer.

— (Pevsko društvo „Slavec“) priredi jutri zvečer ob 8. uri „Pevski večer“, v tukajšnji Čitalnici, pri katerem se bodo razdelili tudi dobitki kegljanja. Gg. pevci vabijo se, da se polnoštevilno udeležé. Ustop prost. Odbor.

— (Navinorejski kongres in izložbo v Bolcanu) na Tirolskem, ki se bode otvoril dné 19. t. m., pojde po nalogu deželnega odbora kranjskega g. R. Dolenc, vodja Slapske šole. Kmetijsko družbo bode pa zastopal tajnik g. Pirc.

— (V Travniku) pri Loškem potoku je dné 1. t. m. 1 osoba za kolero zbolela, od prej zbolelih jeden umrl. Dne 2. t. m. dve osobi zboleli, prejšnji dan zboleli umrl. Dne 3. t. m. nihče zbolel, nihče umrl. Dne 4. t. m. dve osobi zboleli. Za kolero bolnih leži sedaj 12.

— (Uradno izvestje o koleroi:) Od polnoči 5. do polnoči 6. t. m. v Trstu 7 slučajev, v okolici 0. Doslej 462 oseb za kolero zbolelo, 130 ozdravelo, 292 pomrlo. Z dežele se naznanja: V Izoli 8, v Bergudu 1, v Rovinji 1, v Pulji 2 slučajev. Včerajšnje izvestje pa navaja: v Izoli in v Ricmanjih po 1 slučaj, v Milah 4, v mlinu Totto na Rižani 2, v neki hiši pri Rižanskem mostu 1, v Soklani pri Buzeti 1, v Skalnici 3, v Malem Bergudu 4, v Rupi 1 slučaj. Vidi se iz tega, da je kolera že skoro po vsi Istri zanešena, ker se ni skrbelo, da bi se bili ljudje po okuženih krajih prej razkužili, predno so se povrnili na svoja razna domovja. — Na Beneškem kolera ponehava. V soboto bilo je v vsej provinciji 116.

— (Zveza nemško-avstrijskih učiteljev) zboruje te dni na Dunaji. V včerajšnji seji glasovalo se je o resoluciji, da bi se v ljudske šole zopet utela telesna kazen. Resolucija odklonila se je s 191 proti 164 glasom.

— (Surov oče.) Josip Janža, po domače Bučar, čevljar v Šmartnu pri Litiji, prišel je v soboto 4. t. m. ob 6. uri zvečer pijan domov ter zakazal svoji soprog, naj mu prinese kaj večerje. A žena, šivajoč čevlje s svojim starejšim sinom, ga zavrne, češ, saj danes še nesi zaslužil niti drobtinice kruha, kaj še večerje. Na to hiti mož venkaj, prinese veliko kumaro ter jo reže, mlajšemu sinu pa veli, naj ide po čebule. Ko se ta vrne s čebulo, zarohni pijanec nad njim, zakaj je že ni zrezal. Deček, ne sluteč kaj hudega, se opravičuje, da se to lahko takoj zgodi, a kruti oče skoči za njim ter mu vrže velik nož, s katerim je prej kruh rezal, v desno stran tako globoko, da mu je ranil celo obisti. Zdravnik je nesrečnemu dečku sicer kri ustavil, a malo je upanja, da bi okreval. Ko je drugi dan prišla komisija, popihal jo je surovi čevljar v daljni širni svet.

— (Deška meščanska šola s kmetijskim značajem v Krškem) izdala je ravnokar svoje peto letno poročilo. V njem nahajamo na prvem mestu pokojnega Martina Hočevarja nekrolog, potem pa „Črtice o podnebbi v Krškem“, katere je spisal g. Ferd. Seidl. Gosp. pisatelj začel je, kakor vidimo v tem spisu in posebe še v „Ljubljanskem Zvonu“ obdelovati polje, ki je bilo v Slovencih doslej precej zanemarjeno, zato nam bodo taki in tako skrbno in temeljito pisani članki jako dobro došli. Isto velja o „pregledu meteoroloških opazovanj v Krškem“. Število učencev na tej šoli ni veliko. Prvi razred imel jih je 28, drugi 13, tretji 12. Poučevali so na tej šoli gg. Ivan Lapajne, mešč. šole ravnatelj in okrajni šolski nadzornik; Josip Bezlaj in Ferdo Seidl, mešč. šole učitelja; Ivan Knava, mestni vikar in Jarnej Ravnikar, narodni učitelj.

— („Don Juan v Metliki.“) Pod tem naslovom piše včerajšnja „Hrvatska“: „Još nije mjesec danah, što dojuriše u Metliku četiri vilovita paripa, upregnuta pred gospodskom kočijom. Dva su putnika bila u haljinah srebrom obtočenih, a treći bio odjeven poput armerajsendera. Domaći se ljudi čudili, da se takav čovjek vozi u gospodskoj kočiji. To je ipak bio žumberački Don Juan, jer šta će njemu krasne haljine, kad je stasa junačkoga i sokolova pogleda? Ljudi se pitahu: tko je tu gospodar, tko li sluga? — Kočija je stala pred prvom gostionom. Onaj se treći putnik prošeće mjestancem da promotri djevojke, pa kad mu oko zapne o jednu, krasnu i mladu, počne milo očijukati, da ju obmami. To mu nije koristilo. Podje za njom i nagovori ju, da mu bude težakinjom na njegovu imanju. Koji sat zatim stajaše kočija pred gostionom, viloviti papiri udarahu kopiti o zemlju, nestrpljivi da polete iz tihe i romantične Me-

tlike. Svi putnici bili su već na okupu, pa i ona mlada djevojka bila se opremila na put. Kočija htjela već krenuti, kad eto redarstvene oblasti, koja je bila donjušila, da je u Metliku došao neki trgovac, koji kupuje djevojke, da ih šalje u Trst, Aleksandriju, Ameriku i drugamo. Don Juan se zabezeknuo i morao se legitimirati kod občine. Kad je kazao svoje ime, redarstvena se osoba nepovjerljivo nasmiešila i promjerila ga od pete do glave, pa mu strogo naložila, da se nešali. Napokon se uvjeri oblast, da putnik nelaže, pa ga pusti na miru, ali klimaše glavom od čuda: to... to grof!! — Isti Don Juan bio je došao koji tjedan prije u mjesto Kostanjevac u Žumberku, da se osveti jednoj krasnoj unijatkinji, koja je neko vrieme bila kod njega. Liepa unijatkinja donesla je kući i svile i kadife i svakovrstna nakita, te nije slutila, da će svoju crnu nevjeru skupo platiti. Kad stiže Don Juan u Kostanjevac, dozva on nevjernu unijatkinju u Petretičevu gostionu, pa skine jadnici sav nakit s njedarah i vrata i živo ju izpljuska. — Don Juan vratio se doma s nakitom, te ga je već valjda dao opet kojoj petnajstgodišnjoj unijatkinji. Njegovi mu se kočijaši dive, kad im priča o svojem junačtvu u Kostanjevcu pri zabavnom „marijašu“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 7. septembra. Ker je odpoved kneza Aleksandra nepreklicljiva, prizadevajo si merodajne osebe doseči, da se izpolnijo gotove želje. Odgovor carja na kneževu brzojavko, v kateri je objavil svojo odpoved, je vse pomiril. Posebno so častniki pomirjeni po kneza govoru, v katerem je izrekel prepričanje, pa je nezavisnost gotova. Knez je opomnil, da se bode pozneje videlo, je li njegova oseba, ali njegovo delovanje oviralo sporazumljenje z Rusijo, ko bi slednja hotela na Bolgarskem tirati osvojujočo politiko. Car je trd mož, a pošteni in bode besedo držal. Naposled prošil je knez, naj se novi položaj podpira. Zvečer shod merodajnih oseb, mej njimi tudi Cankov, zaradi sestave regenstva in novega ministertva. Veliko sebranje, ki bode volilo kneza, se ne snide pred dvema mesecema.

Berolin 7. septembra. „Norddeutsche Allgemeine“ poudarja, da se interesi Avstrije in Rusije pač mogó spojiti, nemška politika na to meri, Bismarck s prijateljskima velesilama igra z razkritimi kartami. Nemški narod je preverjen, da je nemška politika na pravem potu.

Beligrad 7. septembra. Kralj Milan je svoje potovanje v Gleichenberg zopet odložil.

Sofija 6. septembra. Ko je zastopnik Nemčije dobil povelje, naj z zastopnikom Rusije v zajemno postopa, se več ne dvomi, da se bode Aleksander odpovedal. — Upravitelj ruskega konzulata Bogdanov izrazil je knezu željo ruske vlade, naj še dva ali tri dni v Sofiji ostane, dokler ne dojde od carja odposlani general. Dolgoruki se ne bode odposlal. Ruska vlada vsprejela vse predložene točke programa. Za vse pri protirevoluciji prizadete osebe dogovorjena je amnestija. Ko bi se kaj ukrenilo proti dogovorom z rusko vlado, ali ko bi nastale demonstracije s protiruskim značajem, bi Rusija takoj zasela Bolgarsko in nastavila strogo vojaško vlado. Nekljudov in Bogdanov spremila bodeta kneza do bolgarske meje.

Sofija 6. septembra. V odgovoru Rusije, ki je došel knezu bolgarskemu, se izjavlja: Rusija se ne misli umešavati v notranje zadeve Bolgarske; o ruski okupaciji Bolgarske niti govora ni; rusk komisar se ne bode odposlal, dokler je knez Aleksander v Bolgarski; ko bi se pozneje pokazala potreba, bi ruski komisar ne uplival na vlado in upravo, temveč bi si samo prizadeval, Bolgarom sovete dajati in vzdržavati soglasje mej raznimi stranikami v blagor Bolgarski.

Sofija 6. septembra. Del upornih častnikov je baje poskusil umakniti se preko turške meje. Bolgarska oblastva so nekda 20 častnikov ujela, turški vojaki pa so tri ubili.

Levov 6. septembra. Pri vsprejemu v Lubijenu izražal cesar svoje veselje, da je dospel v Galicijo, kjer je toliko udanih src. Če-

sar je obžaloval, da je le za malo časa prišel. Levovskemu županu rekel je cesar, da bode bodoče leto Levov cesarjevič Rudolf obiskal, ki želi Galicijo natanko spoznati. Po navljaje izražal je cesar svoje veselje na mnogobrojni prisotnosti plemstva. — Poljski časniki pozdravljajo cesarja v navdušenih člankih.

Dunaj 6. septembra. Princ Alfred Lichtenstein odložil je svoj državno-in deželno-zborski mandat.

Berolin 6. septembra. „Kreuzzeitung“ javlja: Princ Viljem pojde dne 9. septembra v Brest-Litevsk pozdravljati v imenu nemškega cesarja ruskega carja. Dasi je na dvorih običajno, pozdravljati blizu domače meje bivajočega vladarja sosedne države, se vendar sme to prinčovo potovanje zmatrati kot enak korak, kakor je bil pohod nadvojvode Karola Ludovika na ruskem dvoru. Princ ostane nekoliko dni v ruskem glavnem stanu, a manjševrov se ne bode udeležil, temveč pojde v Alsacijo k tamošnjim manévrom.

Reka 6. septembra. V zadnjih 24 urah tukaj 4 osebe za kolero zbolele. Umrlo jih je 7, mej njimi 5 od poprej zbolelih.

Migljaj uradništvo. V velikem delu sedeče življenje je največkrat vzrok boleznim na jetrah, zlatej žili, zasedenju krvi itd., katerim boleznim sigurno odpomore Moll-ov „Seidlitz-prašek“. Škatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja proti poštnemu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 9 (20-6)

Tujci:

6. septembra.

Pri **Stenu**: Liebharz, Sandri iz Linca. — Loser iz Budimpešte. — Wunder iz Celovca. — Mayer z Dunaja — Schutzbier iz Ljubljane. — Majzen iz Karlovca. — Taliapietro, Chiriasopula iz Trsta.

Pri **Mali**: Reiman z Dunaja. — Sirk iz Gradaca. — Banzinger z Dunaja. — Pipp iz Gorice. — Velcich, dr. Weiss, Smrekar iz Trsta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
6. sept.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	739-11 mm. 737-90 mm. 737-82 mm.	15.4° C 27.0° C 17.2° C	brezv. sl. jvz. sl. zah.	megla jas. dež.	10 00 mm. dežja.

Srednja temperatura 19.9°, za 4.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 7. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84 gld.	75 kr.
Srebrna renta	85	30
Zlata renta	118	50
5% marena renta	102	—
Akcije narodne banke	863	—
Kreditne akcije	278	10
London	126	05
Srebro	—	—
Napol.	9	98 1/2
C. kr. cekini	5	95
Nemške marke	61	72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169
Ogrska zlata renta 4%	107	70
Ogrska papirna renta 5%	94	80
5% štajerske zemljiš. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	98	80
Kreditne srečke	100 r	177
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	111
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v	197	75

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotrošnicah knjiga:

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik, učitelj.

12 pól v 8°. Mehko vezana 60 kr., franko po pošti 65 kr.

Gospod pisatelj, oziroma zbiratelj, mnogo dozdaj se nenatisnjenih kratkočasnic gotovo ni imel malo truda pri zbiranju teh kratkočasnic in smešnic, predno je vse nabral, jih opilil in potem primerno razvrstil za vsak stan posebe. Gotovo mu bode vsakdo hvaležen za njegovo delo, saj bode čitajoč podane smešnice preživel marsikatero uro veselo, zginita mu bode za trenotek skrb za vsakdanji pižli kruh, razvedrilo se mu bode lice in telo njegovo prožinjeno bode nove moči. Kar je sol jedilom, to je humor (šala) življenja. Humor zgubljen, življenje zgubljeno, pravi K. Bühler

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotrošnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

2 dijaka

iz dobre hiše želi vsprejeti v stanovanje in hrano neka boljša rodovina. (650-2)

Kje? pove iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Dijaki

se vzemajo v stanovanje in hrano. (657-1)

Cesarja Jožefa trg št. 2, I. nadstropje.

Št. 205.

(648-2)

Pričetek šol.

V mestnih ljudskih šolah v Ljubljani in sicer: V I. in II. deški mestni ljudski šoli, v mestni nemški deški šoli, v mestni dekliški ljudski šoli, v nunski dekliški ljudski šoli, potem v mestni nemški dekliški ljudski šoli prične se šolsko leto

v 18. dan septembra 1886.

Upisovanje se bode vršilo v 16. in 17. dan septembra, in sicer za I. mestno deško ljudsko šolo v licejalnem poslopju, za II. mestno deško ljudsko šolo v šolskem poslopju na Cojzovi cesti, za mestno deško šolo z nemškim poučnim jezikom v učni šoli (v Mahrovi hiši, na cesarja Jožefa trgu, pri tleh, na levo), za mestno dekliško ljudsko šolo v redutnem poslopju, za mestno dekliško ljudsko šolo z nemškim poučnim jezikom ravno tam v učni sobi in za nunsko dekliško ljudsko šolo v nunskem samostanu.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,

dné 31. avgusta 1886.

Prvosodnik: Grasselli I. r.

Dijaki

vsprejmejo se v prijazno stanovanje in dobro hrano na Sv. Petra cesti št. 13 v Ljubljani. (641-2)

Št. 14.427.

(643-3)

Razglas.

Pri tukajšnjem magistratu izpraznjeno je mesto stražnika II. vrste z letno plačo 360 gld. in službeno obleko.

Lastnoročno pisane prošnje za to službeno mesto uložiti je do 15. t. m. pri podpisnem magistratu.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 1. septembra 1886.

Župan: Grasselli.

Dva učenca ali učenki

vsprejmeta se v prijazno stanovanje in dobro hrano na Sv. Martina cesti št. 11 v Ljubljani. (647-2)

Umrli so:

2. sept.: Anton Mahkota, delavec, 49 let, Pred škofijo št. 22, za plućnico. — Makso Vizlar, paznikov sin, 3 mes., Sv. Florijana ulice št. 20, za božjastjo. — Angelika pl. Höf-fern Saalfeld, vladnega sovetnika vdova, 66 let, Stari trg št. 34, za jetiko.

3. sept.: Matija Skrbec, krojač, 57 let, Ulice na grad šte. 12, za jetiko. — Berta Dejak, paznikova hči, 4 leta, Poljanski nasip št. 48, za vodenico v glavi.

4. sept.: Erna Frühwirth, učiteljova hči, 6 let, Gospod-ske ulice št. 12, za škrlatico.

5. sept.: Teodor Balog, mestnega redarja sin, 8 mes., Hrenove ulice št. 7, za škrlatico. — Vincenc Seunig, posestnik, 78 let, Gradišče št. 4, za akutnim plućnim edemom.

V deželnej bolnici:

4. sept.: Amalija Jamnik, kajzarjeva hči, 3 leta, za vodenim rakom.

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

2 dijaka (632-3)

vsprejme pod ugodnimi pogoji v stanovanje in hrano Friderik Drenik, Krakovske ulice št. 21.

Jabelka za mošt

kupujejo se v vsaki množini.

Natanjčnejši pogoji izvedo se pri (640-5)

JOZETA STRCELBE naslednikov v Ljubljani.

A. Krejči,

v Ljubljani.

Kongresni trg, na voglu gledališčne ulice.

priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst modernih

klobukov in kap;

prejema tudi

kožuhovino in zimsko obleko

črez poletje v shranjevanje. (199-26)

Otresena jabelka za mošt,

debela in drobna, v večjih količinah, se kupujejo. — Oddajajo naj se od 18. septembra na vseh postajah od Ljubljane do Trbiža. — Ponudbe, če le mogoče, za cele vagone. — Skupovalci se vsprejmejo. (645-4)

ALOJZI MAYER v Šiški pri Ljubljani.

Nepremočljive

plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,

speditérji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 15. (554-7)

Nepresegljivo za zobe

je

I. Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva okrepujoče, ovira spridenje zob in odstranjuje smrdčo sapo. Veika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepujoče in nareja zobe svetle in bele. A 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (495-3)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastoj razprava o varovanji zob in ust.

J. & S. KESSLER v BRNU, MORAVSKO,

Ferdinandove ulice št. 22,

razpošiljata po poštnem povzetju:

3 ženske srajce iz šifona s pletenjem	gl. 2	50
3 ženske srajce iz močnega platna z zobčastim ustavkom	„ 3	25
3 ponocni korzeti, bogato okrašeni I ^a gl. 4.—, II ^a	„ 1	80
3 ženska krila iz uvaljanega suknja, vseh barv, jako okrašena	„ 3	—
1 ženski jopić iz ovčje volne, vseh barv, jako prilježen (Jersey)	„ 2	—
1 Angora-ogrinjalo za zimo, 9/16, vseh barv	„ 2	80
1 Jägerjeva normalna srajca za gospode in dame, iz čiste volne	„ 3	50
1 Jägerjeve normalne hlače za gospode in dame, iz čiste volne	„ 3	—
1 žensko spodnje krilo z vezanimi krajci	„ 1	50
1 angleški popotni plaid, 3 1/2 m tra dolg, 1.00 metra širok	„ 4	50
1 Klutavska srajca za gospode, bela ali barvasta, I ^a gl. 1.80, II ^a	„ 1	20
3 delavske srajce iz oksforda, II ^a gl. 1.40, I ^a	„ 2	—
3 pare spodnjih hlač iz barbanta ali kroise-a, II ^a gl. 1.80, I ^a	„ 2	50
6 parov kratkih nogovic, pletenih, belih in barvastih	„ 1	10
3 kravate iz atlasa, široke ali ozke, II ^a 75 kr., I ^a	„ 1	50
6 zimskih kap iz pliša, za moške in dečke	„ 1	50
6 ženskih predpasnikov iz oksforda, surovega platna iz šifona	„ 1	60
6 parov ženskih zimskih nogovic, belih ali barvastih, pletenih	„ 1	50
1 kos domačega platna, 29 Dunajskih vatlov, I ^a gl. 5.—, II ^a	„ 4	20
1 kos šifona, 30 Dunajskih vatlov	„ 5	50
1 kos Rumburškega oksforda, 30 Dunajskih vatlov	„ 4	50
1 kos Prosniškega barbanta, 30 vatl., bel, rudeč gl. 6, modrorujav	„ 5	—

Cenilniki in uzorci zastoj in franko.

Neugajajoče blago se brez ugovora nazaj vzame.

*) Čistitej duhovščini in drugim zaupanja vrednim osobam tudi brez poštnega povzetja. (642-2)